

بررسی برخی خصوصیات بوم‌شناختی، ریخت‌شناسی و میزان اسانس چای کوهی (*Stachys lavandulifolia* Vahl.) در چهار استان کشور

یعقوب آقایی نوروزلو^{۱*}، محمدحسین میرجلیلی^۲، وحیده ناظری^۳ و علیرضا مشرفی عراقی^۴

۱- نویسنده مسئول، دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم باگبانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

پست الکترونیک: Yaghaei@ut.ac.ir

۲- استادیار، گروه مهندسی کشاورزی، پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

۳- دانشیار، گروه علوم باگبانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم باگبانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۹۲

تاریخ اصلاح نهایی: اردیبهشت ۱۳۹۲

تاریخ دریافت: بهمن ۱۳۹۱

چکیده

گیاه چای کوهی با نام علمی *Stachys lavandulifolia* Vahl. یکی از ۳۴ گونه مختلف جنس *Stachys* است که در کشور ایران رویش طبیعی دارد. در این پژوهش پس از شناسایی رویشگاه‌های این گونه در چهار منطقه از استان آذربایجان غربی، دو منطقه از استان آذربایجان شرقی، یک منطقه از استان البرز و یک منطقه از استان کردستان، از هر رویشگاه ده نمونه کامل گیاهی در زمان گلدۀ برای ارزیابی ریخت‌شناسی و سرشاره‌های گلدار برای استخراج اسانس جمع‌آوری شد. مشخصات جغرافیایی و اقلیمی مربوط به هر رویشگاه یادداشت برداری گردید و از هر رویشگاه یک نمونه خاک برای ارزیابی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک نمونه گیری شد. خصوصیات رویشی و زایشی هر جمعیت به علاوه میزان اسانس گونه مورد مطالعه در هر رویشگاه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بدست آمده با استفاده از نرم‌افزارهای آماری SPSS و SAS تجزیه آماری شد و همبستگی بین صفات ارزیابی شده و میزان اسانس تعیین گردید. تجزیه خوش‌ای، صفات ارزیابی شده جمعیت‌های مورد مطالعه را در دو گروه مجزا قرار داد. جمعیت‌های جمع‌آوری شده از استان آذربایجان شرقی (عجب‌شیر و آذرشهر) در یک گروه و جمعیت‌های جمع‌آوری شده از استان‌های آذربایجان غربی، البرز و کردستان در گروهی دیگر قرار گرفتند. تفاوت این دو گروه در جدا شدن از هم را می‌توان به شرایط اقلیمی مختلف در این رویشگاه‌ها و سازگاری این گونه به شرایط مختلف محیطی در این رویشگاه‌ها نسبت داد. در نهایت جمعیت موجود در رویشگاه آذرشهر به دلیل داشتن خصوصیات رویشی و زایشی بهتر و بازده بالای تولید اسانس نسبت به جمعیت‌های دیگر می‌تواند در برنامه‌های بهترادی یا برای کشت و تولید مورد توجه قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: عوامل محیطی، صفات ریختی، اسانس، چای کوهی (*Stachys lavandulifolia* Vahl.).

سیبری، اقلیم‌های مختلفی در سراسر ایران ایجاد شده است (علیزاده و همکاران، ۱۳۸۷). تحقیقات نشان داده است که تغییرات شرایط اقلیمی مواد مؤثره گیاهان را از نظر کمّی و کیفی به شدت دستخوش تغییر می‌کند (Tetenyi, 2002)، که نشان‌دهنده توان بالقوه کشور در

مقدمه به دلیل وجود ۱۵ درجه اختلاف عرض جغرافیایی بین شمالی‌ترین و جنوبی‌ترین نقطه کشور، پستی و بلندیهای زیاد، مجاورت با دریای عمان و خلیج فارس و نیز تأثیر دریای مدیترانه، صحراهای عربستان و آفریقا و دشت

فلاؤنوئید می‌باشد (Sajjadi & Amiri, 2007). از جمله ترکیب‌های موجود در انسانس این گیاه می‌توان به میرسن (۲۰٪)، آلفا-پین (۱۸٪)، گاما-مورولن (۱۳٪) و اوگنول (۷٪) اشاره کرد (Rabbani *et al.*, 2005).

بررسی تنوع ژنتیکی و علل آن در بین جمیعت‌های مختلف یک گونه، با استفاده از صفات مورفولوژیک، برای یافتن صفات مطلوب به منظور تولید بیشتر امری ضروری در اصلاح گیاهان می‌باشد. در این رابطه بررسی تنوع مورفولوژیک *Origanum onites* L. در ترکیه نشان داده که این گیاهان در مناطق مرتفع‌تر ارتفاع کمتری دارند و به علاوه اینکه طول برگ‌ها در بخش‌های پایینی ساقه کوتاه‌تر از بخش‌های بالایی، تعداد گل‌ها کمتر و اندازه آنها بزرگ‌تر، طول برآکته‌ها و گلبرگ‌ها نیز بیشتر از مکان‌های با ارتفاع پایین‌تر گزارش شده است (Gönüz & Özörgüçü, 1999).

نتایج بررسی تنوع ژنتیکی ۵۸ جمیعت از *Salvia japonica* با استفاده از صفات مورفولوژیک در کشور ژاپن حکایت از تنوع مورفولوژیک بالا در بین جمیعت‌ها داشت، به‌طوری که بر این اساس جمیعت‌ها به ۴ گروه مجزا تقسیم شدند (Hadian & Hiroshi, 2008).

(۲۰۱۰) با ارزیابی تنوع مورفولوژیک توده‌های مرزه تابستانه، بیان داشتند که همبستگی مثبتی بین میزان انسانس و وزن خشک گیاهان جمع‌آوری شده وجود دارد. طی مطالعات بوم‌شناختی، مورفولوژیکی بین پنج جمیعت آویشن آذربایجانی در ایران با استفاده از برخی خصوصیات کمی رویشی و زایشی، جمیعت‌های این گونه در سه گروه قرار گرفتند (Yavari *et al.*, 2010).

بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که تاکنون مطالعات اندکی برای شناسایی مناطق پراکنش، جمع‌آوری، نگهداری ذخایر توارثی و ارزیابی چای کوهی در ایران انجام شده است. هدف از این پژوهش شناسایی مناطق پراکنش، تعیین نیازهای بوم‌شناختی و ارزیابی تأثیر اقلیم‌های مختلف بر صفات ریختی و عملکرد کمی انسانس این گونه دارویی ارزشمند به عنوان مقدمه‌ای برای حفظ ژرم‌پلاسم، بررسی تنوع ژنتیکی ژرم‌پلاسم، اهلی‌سازی و اصلاح این گونه با ارزش دارویی می‌باشد.

زمینه تنوع گیاهان انسان‌دار و دارویی است. بنابراین لازم است تا با شناخت گونه‌های گیاهی و دستیابی به اطلاعات لازم در مورد محل‌های رویش و خصوصیات بوم‌شناختی آنها، گام‌های اساسی برای استفاده از انسانس‌های گیاهی و ترویج شیوه‌های اصولی بهره‌برداری از این گیاهان برداشته شود (Hasany, 2004). در همین راستا تلاش در جهت حفظ رویشگاه‌ها و به‌ویژه منابع ژنتیک گیاهی (ژرم‌پلاسم) موجود در آنها از طریق شناسایی این گیاهان، محافظت، احیاء و تکثیر منابع تجدیدشونده گیاهی گامی مؤثر در جهت حفظ و بقاء گونه‌های گیاهی مورد نظر و در نهایت حفاظت از رویشگاه طبیعی گیاهان می‌باشد (شفالدین، ۱۳۸۶).

گونه‌های مختلف جنس *Stachys* در طب سنتی ایران *S. lavandulifolia* که گونه (چای کوهی) به عنوان مسکن برای ناراحتی‌های گوارشی استفاده می‌شود (Zargari, 1988). همچنین گونه *S. officinalis* به عنوان یک نوع سیگار گیاهی کاربرد دارد (ابراهیم‌پور و عیدی‌زاده، ۱۳۸۸).

گیاه چای کوهی با نام علمی *S. lavandulifolia* Vahl. گیاهیست پایا در بن چوبی، کوتاه، کرک‌دار و دارای ساقه‌های متعدد به رنگ سبز یا کم و بیش متمایل به خاکستری؛ گل‌ها در گل آذین خوش‌مانند و به رنگ صورتی، ارغوانی و بندرت سفید یا متمایل به زرد، کاسه‌گل لوله‌ای و پوشیده از کرک پرهای بلند، به رنگ سبز تا بنفش تیره و برگ‌ها به صورت ساقه‌ای، پهن و دراز و خطی و یا سرپیزه‌ای می‌باشند (مظفریان، ۱۳۸۴). سنبله چیبا، چای کوهی، گل کوو (کردستان)، توهلجه (آذربایجان) و کرک گربه (الیگودرز در لرستان) نام‌هایی هستند که در مناطق مختلف کشور به این گیاه اطلاق می‌شوند. این گیاه در ارتفاعات ۱۹۰۰ تا ۳۳۰۰ متری از سطح دریا، به صورت پراکنده و در مواردی به صورت لکه‌های متراکم در سطوح کم رویش دارد. فراوانی این گونه در مناطق کم‌شیب و به‌ویژه در یال‌های مناطق کوهستانی بیشتر است (قلیچ‌نیا، ۱۳۸۰). تحقیقات نشان داده که ترکیب‌های فعل این گیاه که دارای فعالیت بیولوژیکی هستند شامل فنیل اتانوئید، تریپنوئید و

جغرافیایی و اقلیمی مکان‌های نمونه ثبت شد (جدول ۱). رویشگاه‌هایی که قادر ایستگاه هواشناسی سینوپتیک بودند اطلاعات مربوط به آن رویشگاه‌ها از نزدیکترین ایستگاه هواشناسی به آن محل گرفته شد (جدول ۱).

آنالیز خاک

با توجه به عمق توسعه ریشه گیاه و مرتعی بودن آن، نمونه‌هایی از خاک هر رویشگاه تا عمق ۳۰ سانتی‌متری (ملکوتی و همکاران، ۱۳۸۷) برای تعیین بافت خاک و تعیین برخی خصوصیات خاک نمونه‌برداری و به آزمایشگاه گروه خاک شناسی دانشکده کشاورزی تحويل داده شد. همچنین سیمای ظاهری (پوشش گیاهی غالب) و وضعیت بوم‌شناسخی هر منطقه نیز مورد ارزیابی قرار گرفت (جدول ۲).

مواد و روشها مواد گیاهی

ابتدا با مراجعه به منابع علمی موجود، از جمله فلور ایرانیکا و فلور رنگی ایران مناطق پراکنش چای کوهی مشخص شد (Rechinger, 1982). سپس با توجه به پراکنش این گیاه در استان‌های آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، کردستان و استان البرز، درمجموع ۸ رویشگاه طبیعی این گیاه شامل مناطق بابانظر، گچسر، چهار طاق، سقز، آذرشهر، عجب‌شیر، دمرچی و منبر انتخاب و بازدید شد و در بهار سال ۱۳۹۰ نمونه‌برداری در زمان گله‌ی انجام گردید. شناسایی نمونه‌ها در هر باریوم گروه علوم باگبانی دانشگاه تهران انجام شد و تعدادی از نمونه‌ها به هر باریوم دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران به عنوان سند تحويل داده شد (شماره هر باریومی نمونه‌ها ۶۴۰۹ و ۶۴۱۰). همچنین مشخصات

جدول ۱- اطلاعات مربوط به رویشگاه‌های مورد مطالعه

استان	رویشگاه	ایستگاه	ارتفاع از سطح دریا (m)	طول جغرافیایی (E)	عرض جغرافیایی (N)	میانگین دمای سالیانه (°C)	میانگین بارش سالیانه (mm)
آذربایجان غربی	تاب	بابانظر	۲۲۳۷	۴۷°۱۴'۴۲/۶"	۳۶°۳۵'۱/۱۹"	۹/۷	۳۰۱/۹
آذربایجان غربی	تاب	چهار طاق	۲۰۴۰	۴۷°۱۰'۳۰/۶۴"	۳۶°۲۴'۲۱/۸۴"	۹/۷	۳۰۱/۹
آذربایجان غربی	شاهین‌دژ	دمرچی	۱۹۹۵	۴۶°۴۰'۲۴/۹۳"	۳۶°۴۸'۴۹/۶۱"	۱۳	۲۸۴/۲
آذربایجان غربی	شاهین‌دژ	منبر	۱۶۳۱	۴۶°۳۸'۵۰/۹۷"	۳۶°۳۴'۳۳/۹۶"	۱۳	۲۸۴/۲
آذربایجان شرقی	مراغه	عجب‌شیر	۱۹۴۷	۴۶°۹'۱۳/۷۶"	۳۷°۳۲'۴۰/۲۸"	۱۳/۴	۲۴۵
آذربایجان شرقی	سهند	آذرشهر	۱۶۴۸	۴۶°۰'۷'۵/۰۷"	۳۷°۵۶'۵۷/۴۶"	۱۲/۳	۲۱۳/۵
البرز	کرج	گچسر	۲۲۶۱	۵۱°۱۸'۴۳/۳۴"	۳۶°۶'۲۱/۹۸"	۱۵/۴	۳۹۲/۶
کردستان	سقز	سقز	۱۵۲۴	۴۶°۱۵'۴۰/۶۸"	۳۶°۱۷'۱۲/۶۶"	۱۰/۶	۲۷۵/۳

جدول ۲- خصوصیات بومشناختی، خاک و گیاهان همراه چای کوهی در رویشگاههای مختلف

نام گیاهان غالب	کاربری زمین	EC (dS/m)	pH	کربن آلی (OC) (%)	نیتروژن کل (%)	فسفر قابل جذب (mg/kg)	پتانسیم قابل جذب (mg/kg)
گیاهان یکساله تیره گندمیان، چای کوهی، کاکوتی	چراگاه	۱/۰۰۴	۷/۳۲	۳/۱۷۸	۰/۳۰۱	۱۱۵	۶۴۶
گیاهان چند ساله، گون	چراگاه	۱/۷۲۴	۷/۵۹	۳/۱۲۸	۰/۳۰۹	۲۴/۴	۴۰۸
گیاهان یکساله تیره گندمیان، چای کوهی، گون	زراعی	۰/۶۵۴	۷/۳۹	۳/۱۶۵	۰/۳۱۷	۹۸	۶۹۸
گیاهان چندساله، مریم‌گلی، آویشن، مرزه	چراگاه	۰/۴۸۰	۷/۷۵	۳/۰۹۹	۰/۳۱۰	۲۹	۱۷۴
بابونه چشم گاوی، مریم‌گلی، گون	زراعی	۰/۷۳۰	۷/۷۶	۳/۰۹۷	۰/۲۹۳	۵۰/۴	۷۴۶
آویشن، گون، کاکوتی	تفریحی	۰/۰۳۲	۷/۶۲	۳/۱۲۳	۰/۳۱۲	۱۰	۱۸۴
مریم‌گلی، چای کوهی، کنگر وحشی	چراگاه	۰/۰۵۰۲	۷/۶۵	۳/۱۱۷	۰/۳۱۲	۴۴/۶	۴۸۰
مرزه، آویشن، مریم‌گلی، چای کوهی	تفریحی	۰/۰۵۲۴	۷/۴۲	۳/۱۶۰	۰/۳۱۶	۲۱	۴۸۰

نتایج

در جدول ۳ مقایسه میانگین ۲۳ صفت کمی برای هشت جمعیت نشان داده شده است. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها تنوع زیادی را در برخی صفات نشان داد. به طوری که ارتفاع گیاه در منطقه عجب‌شیر بیشترین (۲۰۷ میلی‌متر) و در منطقه منبر کمترین (۱۰۳/۷۰ میلی‌متر) مقدار است. بیشترین طول جام‌گل مربوط به منطقه منبر (۱۷/۱۵ میلی‌متر) بود که با مناطق دمرچی و عجب‌شیر اختلاف معنی‌داری نداشت و حداقل طول جام‌گل (۱۳/۷۶ میلی‌متر) مربوط به منطقه آذرشهر بوده و در این بین منطقه گچسر دارای حداقل عرض برگ و در این بین منطقه گچسر دارای حداقل عرض برگ بود، اما منطقه دمیرچی دارای کمترین (۶/۲۸ میلی‌متر) مقدار عرض برگ بود که با سایر مناطق اختلاف معنی‌داری نداشت. مناطق منبر، بابانظر، دمیرچی، چهارطاق و گچسر فاقد گل آذین فرعی و مناطق سقر، عجب‌شیر و آذرشهر دارای گل آذین فرعی بودند که در این بین منطقه آذرشهر دارای بیشترین گل آذین فرعی بود (۰/۶). بیشترین فاصله میان‌گره با ۳۱/۱۷ و ۳۰/۸۴ میلی‌متر به ترتیب به مناطق آذرشهر و دمیرچی تعلق داشت و کمترین میزان فاصله میان‌گره با ۱۴/۷۹ میلی‌متر مربوط به منطقه سقر بود که با مناطق منبر، چهارطاق و گچسر اختلاف معنی‌داری نداشت. حداقل طول گل آذین در جمعیت عجب‌شیر و آذرشهر، و حداقل آن در مناطق منبر و گچسر مشاهده شد. در بین این جمعیت‌ها، گیاهان منطقه گچسر از نظر صفات کمی طول برگ، نسبت طول به عرض برگ، تعداد ساقه فرعی در ساقه و قطر ساقه در کمترین مقدار بودند و از نظر سایر صفات مانند ارتفاع گیاه، طول گل آذین، فاصله میان‌گره، طول برکته و فاصله بین دو چرخه گل آذین با سایر جمعیت‌ها اختلاف زیادی نداشت.

با زده تولید اسانس توسط سرشاخه‌های گلدار گیاه در رویشگاه‌های مختلف در جدول ۳ نشان داد که بیشترین میزان اسانس مربوط به دو جمعیت آذرشهر (۰/۱۲۳) و چهارطاق (۰/۱۲۲) بود و کمترین میزان اسانس در جمعیت دمیرچی (۰/۰۲۸) مشاهده شد.

ضرایب همبستگی بین صفات کمی اندازه‌گیری شده در جدول ۴ آورده شده است. نتایج بدست آمده نشان داد که برخی از صفات اندازه‌گیری شده دارای همبستگی مثبت و منفی با هم بودند. از مهمترین این صفات که با بازده تولید

اندازه‌گیری صفات

به منظور بررسی صفات ظاهری گیاهان، در طول فصل گلدهی از هر رویشگاه ۱۰-۱۸ نمونه گیاهی کامل انتخاب و ۲۲ صفت رویشی و زایشی با پنج تکرار برای هر صفت بررسی شد. صفات عبارت بودند از: قطر یقه، ارتفاع گیاه، قطر ساقه، طول برگ، عرض برگ، نسبت طول به عرض برگ، طول برکته، عرض برکته، نسبت طول به عرض برکته، فاصله میان‌گره، فاصله آخرین گره برگ دار تا اولین چرخه گل آذین، طول گل آذین، فاصله بین دو چرخه گل آذین، تعداد گلچه در هر گره گل آذین، طول جام‌گل، طول کاسه در حالت گل، قطر کاسه، طول دندانه کاسه، قطر بذر، تعداد ساقه فرعی، تعداد شاخه گل‌دهنده فرعی، تعداد برگ در ساقه فرعی و ارتفاع ساقه فرعی. صفات با استفاده از خطکش میلی‌متری و کولیس اندازه‌گیری شدند.

تعیین درصد اسانس

به منظور جمع‌آوری نمونه‌های گیاهی برای استخراج اسانس، سرشاخه‌های گلدار گیاه در زمان گلدهی کامل از هر پنج منطقه جمع‌آوری و در سایه و در دمای اتاق خشک شدند. نمونه‌ها پس از خشک شدن در پاکت‌های کاغذی نگهداری شدند. برای تعیین درصد روغن اسانس، با توجه به تنوع روش‌های اسانس‌گیری گزارش شده، جهت استخراج اسانس از روش متداول یعنی تقطیر با آب که دارای بازده بالایی است، استفاده گردید (سفیدکن و رحیمی بیدگلی، ۱۳۸۱؛ میرزا و همکاران، ۱۳۷۵). بدین منظور ۵۰ گرم از سرشاخه‌های گلدار خرد شده توسط آسیاب، به روش تقطیر با آب برای مدت ۴ ساعت اسانس‌گیری شد. اسانس‌ها توسط سدیم سولفات بدون آب، آب‌گیری شدند. سپس درصد اسانس‌ها نسبت به وزن خشک محاسبه گردید.

تجزیه داده‌ها

تمامی صفات اندازه‌گیری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS و روش Ward گروه‌بندی شدند. ضرایب همبستگی بین صفات مورفولوژیک در جمعیت‌های مورد مطالعه به روش پیرسون توسط نرم‌افزار SPSS انجام گردید. مقایسه میانگین داده‌های کمی با استفاده از نرم‌افزار SAS و براساس آزمون چنددامنه‌ای دانکن در سطح ۱٪ انجام شد.

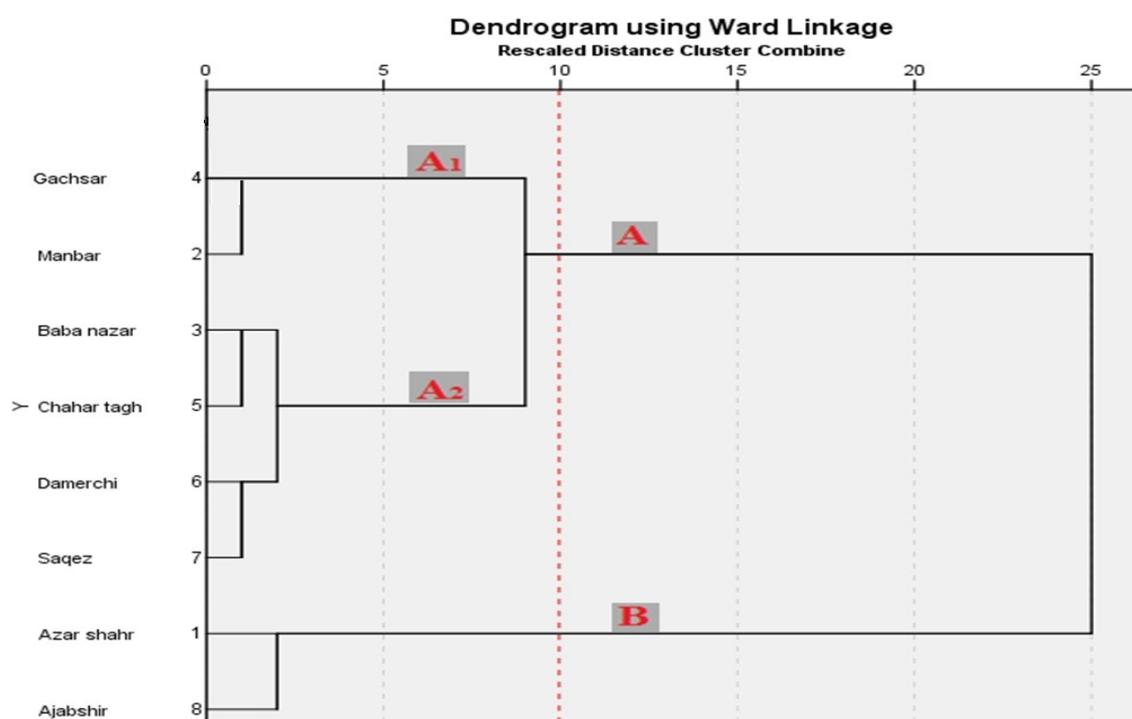
(trait) مورد آنالیز قرار گرفت و حداقل، حداکثر، میانگین، ضریب تغییرات و انحراف معیار داده‌ها محاسبه شد. آمار توصیفی صفات (حداکثر، حداقل، میانگین و ...) ارائه‌دهنده اطلاعات کلی در مورد صفات ارزیابی شده در جمعیت‌های مورد بررسی بوده و به اصلاح‌گر کمک می‌کند تا شناخت دقیق‌تری از صفات بررسی شده داشته باشد تا بتواند از این اطلاعات در برنامه‌های اهلی‌سازی و اصلاحی آینده استفاده نماید. در این جدول برخی از صفات دارای ضریب تغییرات (CV) بالایی بودند که نشان‌دهنده تنوع بالای صفات می‌باشد که از مهم‌ترین صفات مثل طول شاخه گل آذین (۴۰/۵۵)، فاصله میان‌گره (۴۶/۸۶)، فاصله آخرین میان‌گره (۴۴/۱۷)، نسبت طول به عرض برگ (۵۰/۳۸)، تعداد ساقه فرعی در ساقه (۴۸/۶۸)، تعداد شاخه گل‌دهنده فرعی در ساقه (۴۳۸/۰۹)، قطر کاسه (۶۶/۹۵)، تعداد برگ در ساقه فرعی (۴۲/۶) و ارتفاع ساقه فرعی (۴۴/۱) بیشترین ضریب تغییرات را نسبت به بقیه صفات داشتند که همگی از صفات مطلوب در گیاهان دارویی تیره نعناع به شمار می‌آیند (قالیان و نقدی بادی، ۱۳۷۹). در حالی که برخی از صفات مانند صفت طول جام‌گل (۱۳/۷۱)، طول کاسه در حالت گل (۱۳/۵۶) و قطر بذر (۱۰/۸۲) کمترین ضریب تغییرات را نسبت به بقیه صفات داشتند.

گروه‌بندی جمعیت‌ها براساس تمام صفات کمی اندازه‌گیری شده و به روش Ward انجام شد (Yavari *et al.*, 2010). دارنگاره (dendrogram) بدست آمده از تجزیه خوش‌های تمام صفات بین جمعیت‌های جمع آوری شده چای کوهی در شکل ۱ آمده است. برآش دارنگاره مذکور کل جمعیت را به دو گروه مجزای A و B تقسیم کرد که در ادامه برآش دارنگاره مذکور از فاصله ۱۰ اقلیدسی، جمعیت‌های مربوط را براساس محل جمع آوری به سه گروه مجزا تقسیم کرد. در گروه اول (A₁) رویشگاه‌های گچسر و منبر قرار گرفت. در گروه دوم (A₂) چهار رویشگاه شامل بابانظر، چهار طاق، دمرچی و سقز قرار گرفت و در نهایت در گروه سوم (B) دو رویشگاه آذرشهر و عجب‌شیر قرار گرفتند.

اسانس همبستگی مثبت دارند، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: طول گل آذین (r=+۰/۳۴)، تعداد ساقه فرعی (r=+۰/۶۱)، تعداد برگ در ساقه فرعی (r=+۰/۱۶)، فاصله بین دو چرخه گل (r=+۰/۲۹)، نسبت طول به عرض برگ (r=+۰/۲۱)، ارتفاع ساقه فرعی (r=+۰/۳۲)، قطر ساقه فرعی (r=+۰/۵۷)، ارتفاع گیاه (r=+۰/۱۴)، قطر یقه (r=+۰/۴۷)، طول برگ (r=+۰/۱۸)، عرض برگ (r=+۰/۲۶) و نسبت طول به عرض برگ (r=+۰/۲۲) که با بازده تولید اسانس همبستگی مثبت دارند. بیشتر این صفات با پخش‌های تولید و ذخیره‌سازی اسانس در گیاه چای کوهی مرتبط می‌باشند. علاوه‌بر این میزان اسیدیتیه خاک (r=+۰/۳۳)، درصد سیلت (r=+۰/۱۸) و درصد رس (r=+۰/۲۳) خاک نیز با بازده تولید اسانس همبستگی مثبت داشتند.

نکته جالب توجه همبستگی منفی صفات طول برگ (r=-۰/۳۱)، عرض برگ (r=-۰/۵۲)، فاصله میان‌گره (r=-۰/۰۹)، فاصله آخرین میان‌گره (r=-۰/۱۳)، تعداد ساقه گلدار فرعی (r=-۰/۰۵)، طول کاسه گل (r=-۰/۶۶)، قطر کاسه گل (r=-۰/۳۷)، طول جام‌گل (r=-۰/۷۷) دنده‌انه کاسه گل (r=-۰/۵۳) و قطر بذر (r=-۰/۳۵) با بازده تولید اسانس بود که همگی به صفات زایشی گیاه مربوط می‌شوند. بنابراین می‌توان چنین استنباط کرد که اندام‌های رویشی گیاه در بازدهی اسانس تأثیر بیشتری نسبت به اندام زایشی داشته‌اند. این امر شاید با پراکنش محل‌های تجمع و ذخیره‌سازی اسانس مرتبط باشد که نیاز به تحقیق بیشتری در این رابطه دارد. به علاوه اینکه فاکتورهای خاکی هدایت الکتریکی (r=-۰/۲۷)، کربن آلی (r=-۰/۳۳)، فسفر خاک (r=-۰/۵۲)، پتاسیم خاک (r=-۰/۰۰۹) و درصد شن (r=-۰/۲۱) نیز با بازده تولید اسانس همبستگی منفی داشتند.

در جدول ۵ آمار توصیفی (Descriptive statistics) صفات کمی مورد ارزیابی در گیاه چای کوهی آورده شده‌است. در این جدول ۲۳ صفت کمی (Quantitative

شکل ۱- دندروگرام حاصل از تجزیه صفات کمی چای کوهی به روش ward (بین جمعیتی)

- مقایسه میانگین خصوصیات ریختی و میزان اسانس مربوط به هشت جمعیت چای کوهی (*S. lavandulifolia*)

واحد	اذرشهر	منبر	باباظر	چهارطاق	دمیرچی	سقز	عجب شیر	گچسر
mm	۸۹/۵۶ a	۴۶/۳۰ b	۷۱/۴۰ ab	۷۲/۱۰ ab	۷۱/۷۰ ab	۷۱/۸۰ ab	۹۳/۹۸ a	۴۸/۹۰ b
mm	۳۱/۱۷ a	۱۶/۵۵ b	۲۴/۴۷ ab	۱۸/۵۰ b	۲۰/۸۴ a	۱۴/۷۹ b	۲۴/۰۳ ab	۱۶/۹۴ b
mm	۳۸/۸۳ a	۲۳/۵۰ c	۳۷/۰۴ ab	۲۶/۵۳ bc	۴۰/۴۴ a	۲۰/۹۳ c	۲۳/۴۸ c	۲۱/۴۸ c
mm	۴۸/۸۷ b	۴۹/۳۰ b	۳۸/۵۷ cd	۳۲/۰۹ cd	۳۱/۴۵ cd	۴۵/۶۷ bc	۶۶/۷۰ a	۲۹/۷۸ d
mm	۵/۱۵ a	۵/۸۱ a	۴/۶۱ a	۵/۵۷ a	۴/۵۵ a	۵/۷۰ a	۵/۵۸ a	۶/۲۸ a
—	۹/۶۹ ab	۸/۶۱ b	۷/۴۲ bc	۷/۱۱ bc	۸/۶۱ b	۸/۶۰ a	۱۲/۱۱ a	۴/۶۳ c
mm	۱/۷۷ ab	۱/۷۲ ab	۱/۴۴ b	۱/۶۵ ab	۱/۵۷ ab	۱/۵۷ ab	۱/۸۱ a	۱/۵۳ ab
mm	۱۸۷/۷۳ ab	d۱۰۳/۷۰	۱۳۱/۵۰ cd	۱۲۲/۲۰ cd	۱۵۰/۵۰ bc	bcd۱۴۷/۵۰	۲۰۷ a	۱۱۴/۵۰ cd
mm	۱۸/۹۶ a	۲۰/۸۰ a	۲۰/۸۱ a	۱۸/۶۲ a	۱۹/۶۱ a	۱۷/۳۲ a	۲۲/۵۴ a	۱۷/۴۹ a
mm	۵/۳۹ b	۵/۳۹ b	۸/۰۸ a	۸/۱۷ ab	۵/۶۵ b	۵/۳۰ b	۶/۲۸ ab	۶/۶۳ ab
—	۲/۸۰ abc	۲/۹۰ ab	۲/۷۰ c	۲/۰۶ bc	۲/۰۳ abc	۲/۳۶ abc	۴/۳۹ a	۲/۶۳ c
mm	۱۳/۷۶ c	۱۷/۱۵ a	۱۷/۸۴ ab	۱۴/۱۸ bc	۱۷/۱۳ a	۱۵/۰۷ bc	۱۷/۱۴ a	۱۵/۰۷abc
—	۶/۰۰ a	۶/۰۰ a	۶/۰۰ a	۶/۰۰ a	۶/۰۰ a	۶/۰۰ a	۶/۰۰ a	۶/۰۰ a
mm	۱/۲۹ a	۱/۰۹ ab	۱/۱۵ ab	۱/۱۲ ab	۱/۱۳ ab	۱/۲۸ a	۱/۲۸ a	۶/۹۴ b
mm	۱۸/۶۴ b	۲۰/۵۴ b	۲۲/۳۲ a	۱۸/۹۲ b	۲۱/۱۹ ab	۲۰/۳۷ b	۱۹/۷۲ b	۱۹/۲۶ b
mm	۲/۰۴ a	۱/۸۹ a	۲/۷۸ a	۱/۵۸ a	۱/۹۲ a	۲/۱۹ a	۲/۱۹ a	۲/۱۹ a
mm	۲۳/۸۸ a	۱۳/۰۴ d	۱۵/۱۰ cd	۱۶/۹۴ bed	۲۰/۸۶ ab	۱۳/۴۲ d	۲۱/۸۶ ab	۱۳/۴۲ d
mm	۱۲/۵۲ b	۱۴/۲۰ b	۱۷/۱۵ a	۱۲/۰۷ b	۱۲/۴۸ b	۱۳/۲۵ b	۱۳/۲۵ b	۱۲/۶۲ b
mm	۲/۰۱ a	۲/۰۳ a	۲/۰۶ a	۲/۰۶ a	۲/۱۱ a	۲/۲۰ a	۲/۲۰ a	۲/۱۳ a
—	۷/۴۰ ab	۶/۸۰ ab	۶/۸۰ ab	۶/۵۰ ab	۷/۶۰ ab	۸/۲۵ a	۸/۲۵ a	۵ bc
mm	۳۵/۹۳ a	۱۸/۱۵ b	۳۳/۷۳ a	۳۱/۹۶ ab	۳۰/۰۸ ab	۳۰/۸۹ ab	۲۹/۹۹ ab	۲۴/۰۹ ab
%w/w	۰/۱۲۳ a	۰/۰۶۶ c	۰/۰۳۲ e	۰/۱۲۲ a	۰/۰۹ b	۰/۰۹ b	۰/۰۶۳ c	۰/۰۴۴ c

ستگی خصوصیات ریخت‌شناسی، خاک و میزان اسانس مربوط به هشت جمعیت و رویشگاه چای کوهی (*S. lavandulifolia*)

NFLB	NLB	CoL	BLWR	BW	BL	PH	CD	LLWR	LW	LL
.-/209	./181	./441	./443	./359	./725 *	./693	./23	./732 *	-./135	./693
-./054	./23	./28	./184	-./439	-./286	-./314	./211	./110	./831 *	./197
./05	-./22	-./02	-./18	./43	./28	./31	-./21	./11	-./83 *	-./19
-./258	-./225	./307	-./227	./510	./322	./047	-./491	./13	-./849 ***	-./221
./166	./375	-./166	-./101	./043	-./111	./337	-./302	./226	-./697	-./119
-./107	./21	-./444	-./396	-./067	-./471	-./199	-./481	-./153	-./526	-./445
./156	./503	-./389	-./061	-./263	-./309	./217	-./172	./128	-./648	-./172
-./027	-./391	./422	./205	./186	./385	-./045	./308	-./011	./612	./293
-./056	./613	-./773 *	./215	-./526	-./311	./141	./471	./225	./26	./184

ادامه جدول ۴- ضریب همبستگی خصوصیات ریخت‌شناسی...

EOA	sand	Clay	silt	k	p	%oc	pH	EC	LBL	NLB	SD	CIL		
								1	./315	./564	./539	./138		
							1	-./152	-./586	-./395	./255	-./716 *		
						1	-./10 ***	./15	./58	./39	-./25	./71 *		
						1	./622	-./622	./253	./367	./343	-./161	./810 *	
					1	./716 *	./4	-./40	./145	./698	./72 *	./021	./298	
				1	./777 *	./511	./23	-./225	-./446	./412	./223	-./412	./295	
				1	./901 ***	./877 ***	./484	./36	-./36	-./227	./611	./523	-./237	./216
1	-./983 ***	-./966 ***	-./807 ***	-./508	-./31	./316	./226	-./542	-./412	./318	-./255			
1	-./219	./235	./184	-./009	-./527	-./23	./228	-./279	./323	./162	-./358	-./532		

باشد.

جدول ۵- آمار توصیفی خصوصیات ریختی و میزان اسانس مربوط به هشت جمعیت
رویشگاه چای کوهی (*S. lavandulifolia*)

صفات	واحد	کمترین	میانگین	بیشترین	ضریب تغییرات
طول گل آذین	mm	۲۵	۶۵/۵۲	۱۵۵	۴۰/۵۵
فاصله میان گره	mm	۵/۰۷	۲۰/۲۷	۳۶/۱۷	۴۶/۸۶
فاصله آخرین میان گره برگ دار	mm	۵/۱	۲۶/۹۷	۶۹/۳	۴۴/۱۷
طول برگ	mm	۱۳/۸۷	۴۲/۱۴	۹۰	۳۵/۰۸
عرض برگ	mm	۲/۹	۵/۱۸	۹/۹۷	۲۷/۲۸
نسبت طول به عرض برگ	-	۳/۴	۸/۹۴	۴۲/۲۷	۵۰/۳۸
قطر یقه	mm	۱	۱/۶۳	۲/۴	۱۷/۴۱
ارتفاع گیاه	mm	۶۵	۱۳۶/۹۱	۲۹۰	۳۵/۱۱
طول برآکته	mm	۱۰/۰۷	۱۸/۸۷	۳۵/۱۳	۲۲/۹۷
عرض برآکته	mm	۳/۰۶	۵/۹۱	۱۵/۶۳	۲۷/۹۷
نسبت طول به عرض برآکته	-	۱/۷۲	۳/۲۸	۷/۶۲	۲۸/۷۵
طول جام گل	mm	۹/۴۳	۱۵/۷۹	۲۱/۶	۱۳/۷۱
تعداد ساقه فرعی در ساقه	-	۲	۴/۶۸	۱۰	۴۸/۶۸
تعداد شاخه گل دهنده فرعی در ساقه	-	۰	۰/۱	۲	۴۲۸/۰۹
قطر ساقه	mm	۰/۶	۱/۱۴	۲	۲۱/۴
طول کاسه در حالت گل	mm	۱۲/۰۷	۲۰/۰۷	۲۹/۸	۱۳/۵۶
قطر کاسه	mm	۱/۳۷	۲/۴۷	۱۳/۷	۶۶/۹۵
فاصله بین دو چرخه گل آذین	mm	۶/۸	۱۶/۶۷	۳۴/۳۹	۳۵/۲
طول دندانه کاسه	mm	۷/۶	۱۳/۶۵	۲۱/۰۷	۱۸/۰۴
قطر بذر	mm	۱/۷	۲/۰۹	۳	۱۰/۸۲
تعداد برگ در ساقه فرعی	-	۳	۶/۳۱	۱۳	۴۲/۶
ارتفاع ساقه فرعی	mm	۸/۳۵	۲۶/۷۹	۶۲/۱۵	۴۴/۱
میزان اسانس	w/w%	۰/۰۲	۰/۰۶۵۷	۰/۱۲	۵۶/۲۷۵

سالیانه ۹/۷-۱۵/۴ درجه سانتی گراد، میزان بارش سالیانه ۲۱۳-۳۹۰ میلی متر و اقلیم نیمه خشک پراکنده دارد. بافت خاک رویشگاه‌ها بیشتر از گروه خاک‌های رسی و سیلتی با بافت سنگین تا متوسط بوده است. نوع کاربری زمین در بیشتر مناطق مورد مطالعه به صورت چراگاه و مرتع بوده و گیاهان غالب و همراه این گونه در این رویشگاه‌ها مربوط به گونه‌هایی از گون، آویشن و مریم‌گلی می‌باشد (جدول ۲). به طور کلی بررسی خصوصیات رویشی و زایشی مبین این امر است که گیاهان رویشگاه‌های موجود در استان آذربایجان شرقی دارای شرایط اقلیمی و خاکی مناسبی نسبت

بحث

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که گیاه دارویی *Stachys lavandulifolia* Vahl. در بین ژنوتیپ‌های جمع‌آوری شده از هشت منطقه در ایران می‌باشد. مطالعه خصوصیات اقلیمی، جغرافیایی، بوم‌شناختی و خاکی رویشگاه‌های چای کوهی نشان داد (جدول ۱ و ۲) که بیشترین پراکنش این گیاه در شیب‌های جنوبی و شیب‌های فرعی آن و کمترین پراکنش در شیب‌های شمالی می‌باشد. علاوه بر این این گیاه در مناطق با ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر تا ۲۴۰۰ متر از سطح دریا، میزان متوسط دمای

بازده انسانس نسبت به جمعیت آذرشهر (۰/۱۲۳ a) در حد متوسط عمل کرده است (۰/۰۶۳ c) که می‌توان آن را به بیشتر بودن فاکتورهای اقلیمی ارتفاع از سطح دریا، متوسط بارندگی و دمای سالیانه آن نسبت به منطقه آذرشهر و کمتر تحت تنش بودن نسبت داد، زیرا گیاهانی که بیشتر تحت تنش رطبوبتی بوده (Figueiredo *et al.*, 2008) و ارتفاع از سطح دریای آنها کمتر است (Habibi *et al.*, 2007) بازده انسانس بیشتری دارند. این در حاليست که جمعیت آذرشهر انسانس از نظر صفات ریخت‌شناسی دارای مقادیر مناسب، اما کمتر از جمعیت عجب‌شیر است و دارای بالاترین میزان بازده انسانس می‌باشد. این امر بیان‌کننده این موضوع است که صفات رویشی برتر، به تنها بی نمی‌تواند عامل انتخاب جمعیت‌های دیگری همانند ارتفاع از سطح دریا، میانگین فاکتورهای دیگری سالیانه و خصوصیات خاک نیز مورد توجه قرار گیرد. در همین راستا، رابطه بین افزایش ارتفاع از سطح دریا، تنوع بافت خاک و آب و هوای در مطالعات مختلفی مورد بررسی قرار گرفته است. Yavari و همکاران (۲۰۱۰) در مطالعه‌ای که روی خصوصیات بوم‌شناختی، ریختی و میزان انسانس آویشن آذربایجانی (*Thymus migricus*) داشتند، بیان کردند که ارتفاع با میزان انسانس همبستگی منفی دارد، بهنحوی که بازده کم انسانس جمع آوری شده از شهرستان هریس را به ارتفاع بالای رویشگاه از سطح دریا نسبت دادند. در مطالعه دیگری Habibi و همکاران (۲۰۰۷) نیز همبستگی منفی بین ارتفاع از سطح دریا و میزان انسانس را برای گونه دیگری از آویشن (*T. kotschyanus*) گزارش کردند، که یافته‌های این تحقیق در رابطه با رویشگاه‌های چهار طاق-بابانظر و نیز رویشگاه‌های منبر-دمرجی که از نظر بارندگی و دما با هم مشابه اما دارای اختلاف ارتفاع می‌باشند با آنها مطابقت می‌کند. بهنحوی که در شرایط مشابه، رویشگاه چهار طاق با ارتفاع کمتر (۲۰۴۰) نسبت به رویشگاه بابانظر با ارتفاع بیشتر (۲۲۳۷) و نیز رویشگاه منبر با ارتفاع کمتر (۱۶۳۱) نسبت به رویشگاه دمرچی با ارتفاع بیشتر (۱۹۹۵) دارای بازده انسانس بیشتری بودند. در مطالعه‌ای دیگر Figueiredo و همکاران (۲۰۰۸) گزارش کردند که تنش خشکی و گرما در آویشن باگی (*T. vulgaris*) باعث محدود شدن فتوستتر و کاهش فعالیت چرخه‌های مربوط به تولید متابولیت‌های

به سایر رویشگاه‌های می‌باشد که باعث جدایی رویشگاه‌های موجود در استان آذربایجان شرقی با دیگر رویشگاه‌ها در تجزیه خوش‌های جمع‌آوری شده از سایر رویشگاه‌ها شده است. دارنگاره بدست آمده از تجزیه خوش‌های تمام صفات جمعیت‌های جمع‌آوری شده چای کوهی در شکل ۱ آورده شده است. بررسی میانگین صفات مورد مطالعه نشان داد که در دارنگاره مربوطه، صفات طول گل آذین، ارتفاع گیاه، قطر ساقه و فاصله بین دو چرخه گل در جمعیت‌های گروه B با گروه A تفاوت معنی‌داری داشتند که می‌توان علت جدایی دو گروه A و B را به این صفات نسبت داد. علاوه بر این گروه A با داشتن اختلاف معنی‌داری از نظر صفات، طول گل آذین، ارتفاع گیاه، فاصله بین دو چرخه گل و ارتفاع ساقه فرعی با گروه A₂، در دو گروه مجزا گروه‌بندی شدند. در این بین جمعیت‌های گروه شیر و آذرشهر به علت داشتن صفات مشترکی مانند طول گل آذین، عرض برگ، فاصله بین دو چرخه گل، ارتفاع گیاه، طول کاسه‌گل، قطر کاسه‌گل، قطر ساقه و تعداد ساقه فرعی نسبت به جمعیت‌های جمع‌آوری شده از سایر استان‌ها در گروه مجزایی (B) قرار گرفتند. که این مسئله با توجه به شرایط اقلیمی متفاوت این استان‌ها و اختلاف مشاهده شده در صفات مورد بررسی دور از انتظار نبود؛ به این ترتیب که تفاوت بین نمونه‌های این استان که دارای عرض جغرافیایی بالاتری بودند، مشهودتر بود. در حالت کلی از نظر خصوصیات ریختی، از آنجایی که سرشاخه‌های گلدار این گیاه برای استحصال انسانس و یا مصارف سنتی برداشت می‌شوند، مناطق عجب‌شیر و آذرشهر به‌منظور شروع کارهای اصلاحی برای اهلی نمودن و در کنار آن حفاظت از رویشگاه‌های طبیعی این گونه مطلوب به نظر می‌رسند؛ زیرا ساقه گلدار بلند به همراه برگ بیشتر و در کل اندام هوایی جیجیم‌تر می‌تواند مخزن بزرگتری برای تولید و ذخیره انسانس ایجاد نماید (Yavari *et al.*, 2010).

بنابراین انتظار می‌رفت که این دو جمعیت میزان انسانس بالاتری نسبت به سایر جمعیت‌ها داشته باشند. اما از نظر میزان بازده انسانس با وجود اینکه از نظر صفات کمی اندازه‌گیری شده جمعیت منطقه عجب‌شیر نسبت به سایر جمعیت‌ها دارای بیشترین طول گل آذین، طول برگ، طول برآکته، قطر یقه، نسبت طول به عرض برآکته، قطر بذر و بیشترین تعداد برگ در ساقه فرعی می‌باشند اما از نظر میزان

گیاه به عنوان گیاه دارویی در طب سنتی، توسط افراد بومی، همان سرشاخه‌های گلدار می‌باشد. صفات مطلوب در مورد بخش هوایی مثل طول شاخه گل‌آذین، طول برگ، طول براكته، ارتفاع گیاه و بیشترین تعداد برگ در ساقه فرعی صفات مهمی هستند که باید در انتخاب مورد توجه قرار گیرند. به علاوه اینکه کشت این گونه در رویشگاه آذرشهر، یا در اقلیم‌های مشابه با این منطقه (طیعت به عنوان الگو) برای تولید ماده مؤثره بیشتر، می‌تواند کمک شایانی را در اهلی‌سازی این گیاه بکند و با توجه به اینکه لازمه اصلاح (Domestication) و اهلی‌سازی (Breeding) می‌باشد، بنابراین این پژوهش می‌تواند مقدمه‌ای برای کارهای اصلاحی آینده باشد. با این حال، تحقیقات دیگری نیز لازم است تا ژنتیک‌های این منطقه از لحاظ فیتوشیمیایی هم تأیید شوند.

منابع مورد استفاده

- ابراهیمپور، ف. و عیدی‌زاده، خ. ۱۳۸۸. گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه پیام نور، تهران، ۱۷۸ صفحه.
- امیدبیگی، ر. ۱۳۸۷. تولید و فرآوری گیاهان دارویی (جلد سوم). انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۳۹۷ صفحه.
- امیدبیگی، ر. ۱۳۸۸. تولید و فرآوری گیاهان دارویی (جلد اول). انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۳۴۷ صفحه.
- بقالیان، ک. و نقدی بادی، ح. ۱۳۷۹. گیاهان انسان‌دار: گیاه‌شناسی، فیزیولوژی، شیمی، ژنتیک بیوتکنولوژی، تجارت جهانی،.... انتشارات اندرز تهران، ۲۴۸ صفحه.
- سفیدکن، ف. و رحیمی بیدگلی، ع. ۱۳۸۱. بررسی تغییرات کمی و کیفی انسان آویشن کوهی (*Thymus kotschyanus*) در دوره رشد گیاه و با روشهای مختلف تقطیر. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۱۵: ۱۲-۲۲.
- شفالدین، س. ۱۳۸۶. جمع‌آوری ذخایر توارثی گیاهی. ژنتیک نوین، ۲(۲): ۵-۱۶.
- علیزاده، ا. کمالی، غ.، موسوی، ف. و موسوی بایگی، م. ۱۳۸۷. هوا و اقلیم‌شناسی. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۳۴۶ صفحه.
- قلیچ نیا، ح. ۱۳۸۰. شناسایی و بررسی اکولوژیکی گونه‌های دارویی جنسهای استاکیس و نپتا در مازندران (با تأکید بر خواص دارویی). گزارش نهایی طرح تحقیقاتی، انتشارات مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران.

اولیه می‌شود که در این حالت گیاه با فعال‌سازی مسیرهای تولید متabolیت ثانوی (اسانس)، با تنش ایجاد شده مقابله می‌کند که این امر موجب افزایش بازده اسانس می‌شود. اما برخلاف انتظار، رویشگاه منبر که از نظر ارتفاع مشابه رویشگاه آذرشهر است با دارا بودن میانگین دمایی بالاتر نتوانست بازده اسانس بیشتری داشته باشد که این امر را می‌توان به میانگین بارندگی بالاتر این رویشگاه نسبت داد که اثر تنش دمایی را تقلیل داده است، اما به طور کلی افزایش دما و تنش ملایم خشکی در اغلب گونه‌های گیاهی Llusia *et al.*, (2006). همچنین دمای پایین را می‌توان عامل تأثیرگذار در کاهش تولید اسانس رویشگاه سقرا نسبت به رویشگاه آذرشهر دانست، زیرا رویشگاه سقرا اگرچه در ارتفاع بسیار کمتری بود اما بازده اسانس کمتری داشت که با یافته‌های محققان پیشین مطابقت دارد (Yavari *et al.*, 2010).

با استفاده از ضرایب همبستگی بین خصوصیات بافتی خاک و بازده تولید اسانس مشخص شد که بازده تولید اسانس با میزان شن موجود در بافت خاک همبستگی منفی دارد و با میزان رس و سیلت موجود در بافت خاک همبستگی مثبت دارد که در هیچ یک از سطوح ۱٪ و ۵٪ معنی‌دار نبود. بنابراین می‌توان تیجه گرفت که میزان تولید اسانس چای کوهی در خاک‌های لومی مطلوب می‌باشد. البته با توجه به نقش سایر عوامل اکولوژیکی و با در نظر گرفتن این نکته که امیدبیگی (۱۳۸۷) خاک‌های سبک حاوی ترکیب‌های کلسیم را برای افزایش بازده اسانس مطلوب معرفی کرده است، یکی از دلایل پایین بودن مقدار اسانس در رویشگاه درمچی را می‌توان به سنگین بودن زیاد خاک در این رویشگاه‌ها نسبت داد که با تحقیقات قبلی در مورد آویشن و نعنای مطابقت دارد (امیدبیگی، ۱۳۸۸؛ Yavari *et al.*, 2010).

در پایان باید افزود که گیاهان رویشگاه آذرشهر به دلیل داشتن مقادیر بالای طول شاخه گل‌آذین، ارتفاع گیاه، طول براكته، تعداد ساقه فرعی در ساقه، تعداد شاخه گل‌دهنه فرعی، تعداد برگ در ساقه فرعی و نیز ابعاد بزرگ برگ از نظر ظاهری دارای گیاهان با قسمت هوایی حجمی‌تر و نیز بیشترین بازده اسانس نسبت به بقیه رویشگاه‌ها، جمعیت مطلوبتری از نظر دارویی می‌باشد. قسمت مورد استفاده این

- Medicinal and Aromatic Plants Research, 20(1): 1-17.
- Llusia, J., Penuelas, J., Alessio, G.A. and Estiarte, M., 2006. Seasonal contrasting changes of foliar concentrations of terpenes and other volatile organic compound in four dominant species of a Mediterranean shrubland submitted to a field experimental drought and warming. *Physiologia Plantarum*, 127(4): 632-649.
 - Rabbani, M., Sajjadi, S.E. and Jalali, A., 2005. Hydroalcohol extract and fractions of *Stachys lavandulifolia* Vahl effect on spontaneous motor activity and elevated plus-maze behaviour. *Phytotherapy Research*, 19(10): 854-858.
 - Rechinger, K.H., 1982. Flora Iranica, No.150. Graz: Akademisch Druck-u.Verlagsanstal, 586p.
 - Sajjadi, M.H. and Amiri, H., 2007. Chemical constituents of the essential oils of different stages of the growth of *Stachys lavandulifolia* Vahl. from Iran. *Pakistan Journal of Biological Sciences*, 10(16): 2784-2786.
 - Sudarmono, M. and Hiroshi, O., 2008. Genetic differentiations among the populations of *Salvia japonica* (Lamiaceae) and its related species. *Journal of Biosciences*, 15(1): 18-26.
 - Tetenyi, P., 2002. Chemical variation in medicinal and aromatic plant. *Acta Horticulturae*, 576: 15-21.
 - Yavari, A.R., Nazeri, V., Sefidkon, F. and Hassani, M.E., 2010. Evaluation of some ecological factors, morphological traits and essential oil productivity of *Thymus migricus* Klokov & Desj.-Shost. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 26(2): 227-238.
 - Zargari, A., 1988. Medicinal Plants (Vol 4). Tehran University Press, Tehran, 969p.
 - مظفریان، و.. ۱۳۸۴. رده‌بندی گیاهی. انتشارات امیرکبیر، تهران، ۵۶۴ صفحه.
 - ملکوتی، م.ج.. کشاورز، پ. و کرمیان، ن.ع.. ۱۳۸۷. روش جامع تشخیص و توصیه بهینه کود برای کشاورزی پایدار. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ۷۵۵ صفحه.
 - میرزا، م.. سفیدکن، ف. و احمدی، ل.. ۱۳۷۵. انسان‌های طبیعی (استخراج، شناسایی کمی و کیفی کاربردی). انتشارات مؤسسه جنگل‌ها و مراتع کشور، تهران، ۲۰۵ صفحه.
 - Figueiredo, A.C., Barroso, J.G., Pedro, L.G. and Scheffer, J.J.C., 2008. Factors affecting secondary metabolite production in plants: volatile components and essential oils. *Flavour and Fragrance Journal*, 23(4): 213-226.
 - Gönüz, A. and Özörgücü, B., 1999. An investigation on the morphology, anatomy and ecology of *Origanum onites* L. *Turkish Journal of Botany*, 23: 19-32.
 - Habibi, H., Mazaheri, D., Majnoon Hosseini, N., Chaeichi, M.R., Fakhr-Tabatabaee, M. and Bigdeli, M., 2007. Effect of altitude on essential oil and components in wild thyme (*Thymus kotschyana* Boiss.) Taleghan region. *Pajouhesh & Sazandegi*, 73: 2-10.
 - Hadian, J., Nejad Ebrahimi, S. and Salehi, P., 2010. Variability of morphological and phytochemical characteristics among *Satureja hortensis* L. accessions of Iran. *Industrial Crops and Products*, 32: 62-69.
 - Hasany, J., 2004. The identification and ecological study of two genus of aromatic plants (*Thymus* & *Ziziphora*) in Kurdistan Province. *Iranian Journal of*

Evaluation of some ecological factors, morphological traits and essential oil productivity of *Stachys lavandulifolia* Vahl. in four provinces of Iran

Y. Aghaei Noroozloo¹, M.H. Mirjalili², V. Nazeri³ and A.R. Moshrefi araghi³

1* Corresponding author, Department of Horticultural Sciences, Faculty of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran, E-mail: Yaghaei@ut.ac.ir

2- Department of Agriculture, Medicinal Plants and Drug Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

3- Department of Horticultural Sciences, Faculty of Agriculture and Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran

Received: February 2013

Revised: May 2013

Accepted: June 2013

Abstract

Stachys lavandulifolia Vahl. is one of the 34 species of the genus *Stachys*, growing naturally in Iran. In this study, the natural habitats of *Stachys lavandulifolia* were identified in different regions of Alborz, Kurdistan, West Azarbaijan and East Azarbaijan. Ten complete plants were collected from eight localities in order to study and evaluate morphological traits. Flowering stems were used to investigate essential oil quantitatively. Data of locations and vegetative and reproductive characters of each population were recorded and the amount of essential oil of each location was measured. Results were analyzed using cluster analysis method with SPSS and SAS softwares and the correlation between evaluated traits and essential oil productivity was determined. The traits evaluated in the populations were classified in two distinct groups by cluster analysis. Populations collected from Alborz (Gachsar), Kurdistan (Saqez) and West Azarbaijan (Manbar, Baba nazar, Chahar tagh and Damerchi) were classified in same group and populations from East Azarbaijan (Azarshahr and Ajabshiri) were classified in a separate group. Differences between these two groups may be due to the different climates in the habitats and adaptation of this species to different environmental factors. As a result, Azarshar population, due to having better vegetative and reproductive traits and high essential oil yield as compared to other populations could be taken into consideration for breeding programs or for cultivation and production.

Keywords: Ecological factors, morphological traits, essential oil, *Stachys lavandulifolia* Vahl.